
Публикуван на: 01-07-2005

Източник: [БТА](#)

Въпреки някои истински постижения по време на шестмесечното си председателство на Европейския съюз, Люксембург накрая бе съкрушен от провала на постигането на съгласие по бюджета и двойното отхвърляне на Конституцията. Люксембургското председателство, което приключи вчера, започна чудесно, когато през март бе постигнато съгласие по Пакта за стабилност и растеж.

Използвайки близките си връзки с Берлин и Париж, министър-председателят на Люксембург Жан-Клод Юнкер успя да договори сделка, която бе приемлива за големите държави. Тя позволяваше на страните-членки да имат бюджетен дефицит над договорената граница при определени обстоятелства. Той обаче не бе толкова голяма, че да раздразни малките държави, които стриктно се придържат към старите правила.

Под председателството на Люксембург бе постигнато и съгласие по реформата на депутатските заплати в Европейския парламент. За договарянето им бяха необходими години, което хвърли петно върху тяхната репутация.

Държавите-членки на ЕС се ангажираха да удвоят помощите за развиващите се страни до 2015 г. Бе постигнато и споразумение с Русия за четирите общи пространства, в момент, в който отношенията между Брюксел и Москва навлизаха в нов етап на упадък.

25-те се договориха да поемат повече отговорност за икономическия план, наречен Лисабонска стратегия. Нейните постоянно неизпълнявани цели станаха обект на присмех, тъй като държавите-членки непрекъснато обещаваха за спазват икономическите си обещания, но реално не го правеха.

Всичко това бе тотално помрачено от френското и холандското отхвърляне на Европейската конституция в последния месец от председателството на Люксембург.

Жан-Клод Юнкер, опитен политик и страстен поддръжник на Европейския съюз, изглеждаше лично обиден от резултатите. Първоначално той настоя ратификацията да продължи, въпреки че мнението му бе отхвърлено почти мигновено от Великобритания, която отмени плановите си за референдум.

На срещата през юни лидерите на ЕС стигнаха до неясен компромис в документ, който призовава за период на размисъл. В него се позволява на страните да отложат референдумите, но не се обяснява какво юридически би означавало, ако те все пак изберат да ги проведат.

Политическата кариера на Юнкер също бе поставено под светлините на прожекторите, когато се разбра, че противниците на Конституцията в страната му са скочили до 45%, нещо немислимо преди референдумите във Франция и Холандия. Юнкер каза, че ще подаде оставка в случай, че и Люксембург отхвърли Европейската конституция на 10 юли.

Но истинската причина Люксембургското председателство да свърши горчиво бяха караниците за бюджета. След дълга подготовка и последвалите отчаяни преговори, лидерите на ЕС спряха

разискванията, без да са в състояние да се споразумеят колко пари всяка една от страните им трябва да харчи. Господин Юнкер използва всичките си дипломатически умения, за да бъде постигнато споразумение. Той изтъкваше, че след двата отрицателни вота, непостигането на съгласие за следващия бюджетен период /2007-2013 г./ ще бъде разтълкувано като истинска криза за Европа.

След часове двустранни преговори и обещания за сделки, провалът дойде главно заради несъгласието за отстъпката, която ползва Великобритания. Лондон каза, че ще я преразгледа, само ако бъдат преразгледани и земеделските субсидии на ЕС.

Юнкер представи споровете като сблъсък между тези, които искат по-силна европейска интеграция и онези, които просто желаят свободна търговска зона за ЕС. По-късно той се нахвърли срещу британския премиер Тони Блеър, за което получи овации. Въпреки че в началото Блеър бе хулен, заради ролята, която игра на Срещата на върха на 16-17 юни, в последствие възгледите му за модернизирането на Европа, започнаха да печелят популярност. Великобритания поема днес председателството на ЕС за шест месеца.